

9 januari 2023

Geachte aanwezigen in al uw hoedanigheden,

Dames en heren,

Alles heeft een begin en ja, voor het eerst sedert mijn aanstelling, mag ik u hier kort na Nieuwjaar met z'n allen samen begroeten. In levende lijve! We hebben het lang gehoopt en gewenst, maar vandaag lijkt de strijd toch gewonnen en is de impact van corona op onze samenleving quasi verdwenen. Dat we hierdoor ook weer, oog in oog, kunnen klinken op het nieuwe jaar stemt ons allen tevreden.

Hoera voor alle voordelen en verworvenheden van de digitale vooruitgang, maar in één opzicht blijf ik gráág ouderwets: als het mogelijk is, verkies ik mensen *face to face* te zien: de fonkeling in de ogen, de schouderklop, de kwinkslag af en toe.

En toch, ondanks de dankbaarheid voor dit wederzien, ontbreekt het gevoel van euforie. **Dachten we dat corona dé crisis was om te verslaan, dan heeft 2022 de lat alweer wat hoger gelegd.** De oorlog in Oekraïne bracht dag na dag onmenselijk leed. Families werden uit elkaar gedreven en duizenden ontheemde burgers zochten bescherming in ons land. De solidariteit in Oost-Vlaanderen was immens, zowel bij de bestuurlijke instanties als bij de burgers.

Opnieuw moest men zichzelf heruitvinden. Het was evenwel hartverwarmend om te zien hoe ook nu weer de mouwen opgestroopt werden en oplossingen gezocht en gevonden werden. Maakten we ons zorgen over de toegenomen polarisering in onze samenleving, dan bewees #plekvrij opnieuw dat je er in Oost-Vlaanderen niet alleen voorstaat. Afgelopen jaar werden in onze provincie tot 70% van de vluchtelingen bij mensen thuis opgevangen. Ook vandaag blijft de opvang bij gastgezinnen een belangrijke pijler van de getoonde solidariteit. **Als het er op aankomt, laten de Oost-Vlamingen zich van hun meest vertederende kant zien.**

Lichtpunten waar we ons aan kunnen optrekken. Maar toch, wie had na twee jaar crisisbeheer, niet eens een gewoon jaar gewild? **De realiteit is evenwel dat de crisissen elkaar bleven opvolgen.**

Met de situatie in Oekraïne kwamen ook nooit geziene energieprijzen. Overheden moesten financieel opnieuw in de bres springen, de inflatie piekte op voor velen ongekende hoogtes, bedrijven kreunden onder de stijgende loon-en energiekost en de lokale besturen stonden met hun OCMW's en sociale diensten opnieuw in de frontlinie.

Het klimaat liet zich evenmin onbetuigd. Waar we twee zomers geleden getroffen werden door dramatische overstromingen, was dit de zomer van de grote droogte.

Geachte aanwezigen, alles lijkt veranderd, niets nog hetzelfde.

De problemen van vandaag vragen om langetermijnoplossingen. We zullen meer moeten doen dan hetzelfde met minder of andere bronnen. Doordenken en systemen durven veranderen.

Het maakt burgers bezorgd en onzeker. Hoe zeer we ook houvast zoeken, exacte antwoorden zijn er niet.

Ik schreef het al op mijn nieuwjaarskaart: **we hebben nood aan verbeelding, want dan zijn de oplossingen oneindig.**

Verbeelding als smeerolie. Ook voor elk van u, in uw werksfeer. **Platgetreden paden durven te verlaten, in een breder perspectief durven te redeneren.** Meer dan ooit in deze vloeibare tijden, waarin er geen absolute zekerheden meer lijken te bestaan.

Verbeelding om te kunnen zien hoe de investeringen en innovaties van vandaag leiden naar een koolstofvrije samenleving. Hoe we fossiele brandstoffen gaandeweg kunnen achterwege laten. Hoe we als Europa veel onafhankelijker zullen zijn dan vandaag het geval is. We kunnen dat rationeel niet altijd goed vatten, maar we kunnen het ons wel verbeelden, zelfs zonder naïef te zijn.

We zien het al langer in onze provincie. Het streven naar duurzaamheid is al lang geen kwestie meer van een beleidskeuze of van imagodenken. Het is een rationele economische beslissing geworden om hier volop op in te zetten. Overheden zien de opportuniteit om basisindustrieën hier te verankeren en te laten innoveren richting koolstofneutraliteit. Bedrijven zien in de stijgende energiekosten het beste argument om duurzaam te worden en onafhankelijk van fossiele energie. Het verlaten van fossiele brandstoffen geeft zuurstof aan wetenschap, hoogopgeleiden, industrie, overheden en kennisinstellingen om samen aan de kar te trekken. **Het geeft zuurstof aan Oost-Vlaanderen, waar de triple-helix van overheden-bedrijven en kennisinstellingen sterk verankerd is.**

Waar vroeger loonkost de bepalende factor was, kunnen we vandaag bedrijven in Oost-Vlaanderen binden met toegang tot kennis en innovatie, ruimte en de wil om als overheid samen te werken naar de industrie en samenleving van de toekomst: duurzaam, circulair en hoogtechnologisch. In de grootste crisissen liggen de grootste kansen.

Wie kan delen, kan vermenigvuldigen. Samenwerken vormt onze basis om beter te doen.

Laat ons evenwel niet vergeten: zonder gezondheid en veiligheid wordt het niet beter.

Ondanks het feit dat corona aan het zicht onttrokken is, kreunt de gezondheidszorg onder personeelstekorten. Bedanken we na de crisis de uniformberoepen, dan zien we jammer genoeg dat het geweld tegen hulpverleners, zorgverstrekkers en ordehandhavers blijft toenemen. Een voetbalstadion was het afgelopen jaar zacht uitgedrukt niet altijd 'family proof' en hetzelfde geldt voor onze recreatiedomeinen wanneer de temperatuur de lucht in gaat. Het

nieuws dat er in Antwerpen een granaat ontploft is doet ons nog amper opkijken, dat onze minister van justitie met zijn gezin al weken moet onderduiken haalt amper het nieuws.

Aan alle genoemde voorbeelden valt niets normaal te vinden. Willen we dat onze planeet het redt op middellange termijn, dan gaan we in eerste instantie moeten zorgen dat onze samenleving het redt op korte termijn.

Oplossingen gaan we niet vinden in de waan van de dag, in het reageren met slogans, maar door zoals in het crisisbeheer vooruit te denken en plannen te maken. En daarbij ook de verbeelding te durven laten spreken.

Dit is dan ook mijn oproep naar u toe: besturen, beleid voeren, leiderschap tonen... het heeft in de eerste plaats te maken met meerdere generaties vooruit denken.

Elk niveau zijn rol, maar vooral de **samenwerking** tussen de verschillende rollen is essentieel om resultaten te boeken. *Niets bestaat dat niet iets anders aanraakt.* **Geen enkel probleem staat op zichzelf.** Ecologie raakt aan welzijn, welzijn raakt aan veiligheid, veiligheid raakt aan duurzaamheid.

Of het nu gaat over overlast op recreatiedomeinen, de aanpak van georganiseerde criminaliteit of het voorkomen van intrafamiliaal geweld: velen van u hier aanwezig hebben een stukje van de oplossing. Ik zal het als gouverneur dan ook altijd als mijn opdracht beschouwen om u aanklappend aan te jagen en samen te brengen. Maar ook om u op een dag als vandaag te bedanken voor uw aandacht en discipline, uw kennis en verbeelding, uw wil tot samenwerking, uw soepelheid en vastberadenheid en onze samenhang. Bedankt daarvoor.

Beste aanwezigen, ik had het al over onze hogescholen en universiteiten, de besturen, onze burgers en de vrijwilligers, de bedrijven die mee voorop willen lopen en de samenwerking tussen alles en iedereen: zoveel is hier aanwezig om succesvol te zijn. Om de kansen te grijpen die elke crisis met zich mee brengt. Er worden vier verdienstelijke Oost-Vlamingen in de bloemetjes gezet, maar het zouden er uiteraard nog veel meer kunnen zijn.

Op sportief vlak moesten we vaststellen dat het jammer is dat Wout en Remco geen Oost-Vlamingen zijn, maar dat we gelukkig Lotte Kopecky en Ewoud Vromant hebben. Op cultureel vlak laat Lukas Dhondt, een beetje onze ambassadeur van verbeelding, ons met zijn nieuwste film weer dromen van een Oscar. Maar moesten we ook afscheid nemen van Will Ferdy. Rasecht Gentenaar van geboorte. Moedig man, die zich decennia geleden al durfde te outen als homoseksueel, toen gender-issues nog helemaal niet vanzelfsprekend waren. In één van zijn liedjes zingt hij: 'Voor elk moment waarop je me hebt blij gemaakt, zeg ik je dank.'

Wat een jaar was 2022!? Een jaar dat liet dromen en verbeelding spreken, een jaar dat ons terzelfdertijd met de voetjes op de grond plaatste. Een jaar waarin we dank je konden zeggen voor elk moment waarop we blij waren, maar ook een jaar waarin we een paar keer goed konden vloeken.

Een jaar waarin andermaal duidelijk werd, dat we ook dit jaar ten volle beroep gaan moeten doen op u allen hier aanwezig. Een tandje bij steken, dat durf ik niet vragen, maar wel om vol te houden. **Met een beetje verbeelding, kan u het einde van de crisis zien.**

We zijn vandaag 9 januari. Drie dagen geleden was het Driekoningen, de dag waarop volgens de bijbelse mythologie de Drie Wijzen uit het Oosten kwamen. U hier allemaal, beschouw ik als wijzen uit Oost-Vlaanderen, elk op uw domein.

Tot u zeg ik: leven is het meervoud van lef.

Ik wens u allemaal voor 2023 veel lef toe om het goede te doen!

Ik dank u allen van harte en hef straks het glas op jullie geluk, verbeeldingskracht en gezondheid!

En vooral: **profiteer van het leven.**